

Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, Γ΄ Κυριακή των Νηστειών, εντός της Εκκλησίας και εν τω μέσω της Αγίας Τεσσαρακοστής προβάλλει ο Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός ως Σύμβολο χαρμολύπης. Επίσης, η εκκλησία τιμά τη μνήμη των Οσίων Γεωργίου του εν τω Μαλεώ, Ζωσιμά, Πλάτωνος του Στουδίτου και Θεωνά αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, του Ιερομάρτυρος Νικήτα του εν Σέρραις, και των Μαρτύρων Αγαθόποδου και Θεοδούλου, των Θεσσαλονικέων.

Η πορεία του ανθρώπου στο μάταιο τούτο κόσμο επιφυλάσσει χαρές, λύπες, δοκιμασίες και ασθένειες. Ο Σταυρός του Κυρίου παραμένει μέτρο της αγάπης και της συγχώρεσης του Σωτήρος Χριστού, αλλά και μέτρο της δικής μας υπομονής, αγάπης και συγχώρεσης προς τον κάθε συνάνθρωπό μας.

Ο χαρακτηριστικός ύμνος της ημέρας «τον Σταυρόν Σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, και την αγίαν Σου Ανάστασιν δοξάζομεν» μας οδηγεί στο βαθύτερο νόημα. Έχοντας διανύσει το πρώτο μισό της περιόδου της νηστείας, αρχίζουμε την

αντίστροφη μέτρηση για τον ερχομό της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας και της Λαμπρής εορτής του Πάσχα. Πριν από τη θριαμβευτική έλευση του Χριστού ως νικητή του θανάτου, προηγείται το σύμβολο της νίκης, που δεν είναι άλλο από τον Τίμιο Σταυρό, αφού με τη σταύρωση του Χριστού νικήθηκε ο Σατανάς και το κράτος του Θανάτου.

Πέρα από όλα αυτά, η προβολή και η προσκύνηση του Σταυρού έχουν και μια προσωπική σημασία για τον κάθε πιστό. Εκτός από τη δύναμη που αντλούμε από τη χάρη Του, ο καθένας μας οφείλει να αναλογιστεί τα όσα για χάρη μας υπέμεινε ο Εσταυρωμένος Κύριος και να τα συγκρίνει με όσα Εκείνος περιμένει ως ελεύθερη κίνηση από εμάς και ασφαλώς για τη δική μας σωτηρία, δηλαδή νηστεία, προσευχή, αγάπη, τήρηση των εντολών Του.

Πλέον ο άνθρωπος συνειδητοποίησε, μέσα από την πολύμηνη περιπέτεια του ιού Κόβιτ-19, ότι ο δρόμος της ζωής των ανθρώπων δεν είναι, ούτε πάντοτε σταθερός, ούτε χωρίς λάθη, παραλείψεις και δοκιμασίες. Ακόμη και αναπάντεχα άδοξο τέλος. Εκείνο που έχει σημασία είναι η εντός ημών πηγή άντλησης αξιών και αντοχών, με την καλλιέργεια των χαρισμάτων. Η σοφία και μεταμέλεια μάς βοηθούν, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν και αίροντας με υπομονή τον προσωπικό μας σταυρό, να βιώνουμε τη σωτηρία μας από τον παρόντα βίο.

«Τον Σταυρόν Σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, και την αγίαν Σου Ανάστασιν δοξάζομεν».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου